

Alla kan förändra.

1(2)

Vinden blåste snålt utanför ålaboden. Plötsligt kände jag tryckskillnaderna mellan lågtryck och högtryck. Det var precis som i verkliga livet. Blåsten bildas när trycken är olika. Precis så känns livet för mig, ett ständigt skifte mellan hopp och icke hopp. Att en tryckutjämning ständigt pågår.

Hur skulle det vara om jag arbetade för en tryckutjämning i mitt liv tänkte jag och blev konfunderad. Filosoferande tänkte jag, att den absoluta jämvikten, är idealet i livet. Det kan kanske kallas lagom, eller bra för alla, eller gemensam lycka.

Jag undrade hur jag kunde arbeta för att få balans i det som i verkligheten tillhörde mitt livsrum.

På ett mycket subtilt och inte alls krampaktigt, förväntansfullt eller krångligt sätt började jag aktivt förverkliga min önskan om att få Ålakustens ålafiske klassat som ett **immateriellt världsarv**.

Kunskapsinhämtningen om detta kulturarv gjorde jag när jag var med om att ta fram **besöksnäringens projektet Ålakusten Den Blå Linjen, ett vandringspaket**.

Då rubbades min balans. Skulle detta unika och fantastiska kulturarv gå i graven för att människor runt omkring i Sverige inte ville se sanningen. Jämvikten hade kanske aldrig funnits men nu var den definitivt ojämförligt svår enligt mig.

Hur kunde en positiv förändring se ut för mig som ville göra något för att bevara ålafisket och ålen.

Svaret var en förening med personer som tycker likadant som jag.

Det visade sig vara hur enkelt som helst.

Först kom den pensionerade läraren som visade sig vara en helt otrolig sekreterare.

Obalansen mellan lagar och frivilliga avtal i ålfrågan gjorde det nödvändigt att ha en stark advokat, vilket vi genast fick.

Sen var det tid för en skattmästare även om den blivande föreningen inte hade någon ekonomi.

Ekonomin kom senare och då blev det klart att även en revisor var av nöden så då klev revisorn in i bilden.

I vår digitala värld behövs en som kan bygga hemsidor och så kom han.

Till allas glädje sällade även dåvarande chefen för Kristianstads biosfärområde sig till vår förening.

I långsam takt fylldes det på med specialister av olika slag: krögare, konstnärer, företagspsykolog, ekonom och chefsförhandlare.

En dräktägare av högsta rang, en turiststrateg och naturligtvis experten ålafiskaren, det är ju hans kunskap som likt en stafettpinne vandrat från far till son ända sen Roskilde freden 1658, kanske ännu längre.

Gärds Härads Hembyggsförening är också representerade.

Dessutom en som talar flytande franska på tal om Unesco i Paris.

Föreningen för Ålakustens ålafiske som världsarv

Orgnr: 802471-1247

www.alarv.se

2(2)

En filmare från SVT har redan nu gjort en kortfilm där de immateriellt viktiga beståndsdelarna beskrivs i en fin bildsvit på 6 minuter.

En specialist från regionmuseet i Kristianstad, han kunde konstatera att Gamla Rompeboden kan bli ett fantastiskt kulturresevat. Mycket passande som centrum för ett immateriellt världsarv.

Detta nätta lilla sällskap på 18 personer fylls sakta på med företagare, privatpersoner, vetgiriga, kunniga roliga och magiska personer.

Det kommer flera som tänker på egen hand och med gemensamma krafter bygger vi en frisk syn på ålakustens fortlevnad med Ålfiskarnas hjälp.

Det är en kraftutjämning som pågår.

Den här föreningen Ålakustens ålafiske som immateriellt världsarv växer.

Jag som är ålakäring konstnär och ordförande är så imponerad av att intresset är så stort så kraftfullt och så framgångsrikt.

På en kort tid har vi gjort en färgfolder om Ålakustens ålafiskekultur och tagit fram drättägarlängder.

Vi har fått ett positivt svar från Hav och Vattenmyndigheten, att visst får ålafiskaren låta någon annan rykta hommorna om ålafiskaren skulle vara sjuk.

Vi har också presenterat vårt arbete för Riksantikvarieämbetet i Stockholm och Institutet för språk och folkminnen.

Fått 75000:- av Utvecklingstiftelsen på Sparbanken 1826.

Hushållningssällskapet har bidragit med 15000:-, samt pengar från flera företag för att kunna samla digitalt material till ansökan.

Filmen förstås och presentation av Gamla Rompeboden.

Det är bara fantasin som sätter stopp att det inte går att få balans och jämvikt i sitt eget liv.

Min fantasi säger mig att det går att bevara allas vår kultur ålafisket, ålakulturen, ålagillena och ålen genom att få en ålsäkrad el i vägguttaget.

Visst kommer det nya snåla vindar att blåsa runt mitt hus men då vet jag att det går att göra något åt tryckskillnaderna.

Jag kan gräva där jag står.

Ny forskningen säger att det sociala välbefinnandet ökar i samhället när kulturklimatet öppnas upp. Tänka sig att min önskan om balans kan ha den effekten.

Likaså att ett av världens äldsta djur ålen, kan få en chans att överleva och återhämta sig när vattenkraften bygger förbifarter och omlöp så att ålsäker el skapas vid kraftstationerna.

Det är balans och magi även när vinden utanför knuten blåser snålt.

Ålakäringen Maria

Föreningen för Ålakustens ålafiske som världsarv

Orgnr: 802471-1247

www.alarv.se